

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1765/92

af 30. juni 1992

om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Sigtet med den fælles landbrugspolitik er at nå de mål, der er fastsat i Traktatens artikel 39, under hensyn til markedssituationen;

for at skabe større ligevægt på markedet må der indføres en ny støtteordning; den bedste måde, hvorpå dette kan gøres, er at tilnærme fællesskabspriserne til priserne på verdensmarkedet og at kompensere for det indkomstab, der følger af nedsættelsen af de institutionelle priser på visse markafgrøder, ved at yde en godtgørelse til producenter, der sår disse produkter; det støtteberettigede område bør begrænses til arealer med markafgrøder eller tidligere offentligt støttede udtagne arealer; anvendelse af dette princip med hensyn til den enkelte producent ville rejse problemer af forskellig karakter i de enkelte medlemsstater; medlemsstaterne bør derfor have lejlighed til at vælge mellem tidligere individuelle referencer og regionale referencer på baggrund af de specifikke omstændigheder;

den nye støtteordning bør finde anvendelse med virkning fra produktionsåret 1993/94;

godtgørelserne bør indføres for de eksisterende bedrifter, og deltagelse i støtteordningen bør være frivillig;

godtgørelserne bør afspejle de specifikke strukturelle karakteristika, der influerer på udbytterne, og det bør overlades til medlemsstaterne at udarbejde en regiona-

liseringsplan baseret på objektive kriterier; der bør fastlægges et ensartet gennemsnitligt udbytte i regionaliseringsplanerne; i planerne tages der hensyn til gennemsnitsudbyttet i de enkelte regioner i en given periode; der bør fastsættes en særlig procedure for behandlingen af disse planer på fællesskabsplan;

majs giver et andet udbytte end andre kornarter, og dette kan berettige til en særlig behandling;

med henblik på beregningen af godtgørelsen for korn, bør et grundbeløb pr. ton multipliceres med det gennemsnitlige kornudbytte, der er fastslået for den pågældende region;

den nuværende politik for hård hvede tager sigte på at dæmpe produktionen, navnlig uden for de traditionelle produktionsområder, og denne politik bør videreføres; der bør dog udbetales et supplement til godtgørelsen for korn til producenterne af hård hvede i de traditionelle produktionsområder som hidtil defineret; dette supplement skulle give producenterne af hård hvede i disse områder kompensation for indkomsttabet som følge af tilpasningen til prisen for andre kornarter;

med henblik på beregningen af godtgørelsen for oliefrø bør der fastsættes en fremskrevet referencepris, et EF-referencebeløb, en beregningsmetode og hensigtsmæssige korrektionsordninger;

der bør fastsættes regler for at tage hensyn til den særlige situation i Spanien og Portugal, herunder forskellige progressionssatser som fastsat i tiltrædelsesakten af 1985;

for at lette administration og kontrol bør godtgørelserne ydes under en »generel ordning«, som alle producenter kan tilslutte sig, og en »forenklet ordning«, som kun mindre producenter kan tilslutte sig;

mindre producenter bør defineres på grundlag af et areal, som svarer til en årsproduktion på højst 92 tons korn; det gennemsnitlige kornudbytte i de forskellige regioner, der er blevet fastlagt i regionaliseringsplanerne med henblik på støtte, bør også anvendes til fastlæggelse af, hvorvidt der er tale om mindre producenter;

for at få udbetalt godtgørelsen under den generelle ordning skal producenterne udtage en forud fastlagt andel af deres dyrkede areal; udtagningen bør normalt ske på omdriftsbasis; udtagning uden omdrift bør dog

⁽¹⁾ EFT nr. C 303 af 22. 11. 1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. C 125 af 18. 5. 1992.

⁽³⁾ EFT nr. C 98 af 21. 4. 1992, s. 15.

tillades, men med en højere procentdel, som skal fastlægges på grundlag af en videnskabelig undersøgelse af sammenlignelig effektivitet ved produktionsbegrænsningen ved arealudtagning med eller uden omdrift; de udtagne arealer bør vedligeholdes, således at bestemte mindstenormer for miljøbeskyttelse overholdes; udtagne arealer, der midlertidigt ligger hen som brakjord, kan også anvendes til nonfoodproduktion, forudsat at der kan foretages effektiv kontrol;

udtagningskravet bør indledningsvis fastsættes til 15 % af den del af bedriftens areal, som der ansøges om godtgørelse for; andelen bør behandles på ny, for at der kan tages hensyn til produktions- og markedsudviklingen;

der bør ydes en rimelig godtgørelse for udtagningsforpligtelsen; godtgørelsen bør svare til den endelige hektargodtgørelse for korn, der er beregnet på regionalt plan;

under den forenkledte ordning for mindre producenter stilles der ingen krav om arealudtagning, og godtgørelsen for korn betales for alle arealer, uanset hvilke afgrøder der dyrkes; producenter, der anmoder om at deltage i denne ordning, må imidlertid underkaste sig visse procedurer, der skal gøre det lettere at føre kontrol;

godtgørelserne bør udbetales en gang om året for et bestemt areal; arealer, der ikke tidligere har været dyrket, bør ikke være støtteberettigede, dog med undtagelse af arealer, der er blevet taget ud af produktionen i tidligere år under den nuværende frivillige udtagningsordning;

det er nødvendigt at fastlægge visse betingelser for anvendelsen af godtgørelser og at præcisere, hvornår producenterne skal betales;

en kvalitetspolitik for rapsfrø er påkrævet;

medlemsstaternes udgifter som følge af de forpligtelser, der opstår ved anvendelsen af denne forordning, vil blive finansieret af Fællesskabet efter artikel 2 og 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2048/88 ⁽²⁾;

det er nødvendigt at fastsætte overgangsforanstaltninger og give Kommissionen mulighed for i givet fald at indføre yderligere overgangsforanstaltninger;

den nye støtteordning vil først blive indført i fuldt omfang fra produktionsåret 1995/96; de eksisterende fællesskabsbestemmelser for de pågældende produkter bør tilpasses med henblik på overgangsperioden og den endelige anvendelsesperiode; disse tilpasninger bør fastsættes ved særskilte forordninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ved denne forordning indføres en ordning med godtgørelser til markafgrøder.

2. I denne forordning

— omfatter produktionsåret perioden 1. juli til 30. juni

— forstås ved »markafgrøder« de i bilag I nævnte produkter.

AFSNIT I

Godtgørelse

Artikel 2

1. Fællesskabets planteproducenter kan ansøge om godtgørelse på de i dette afsnit fastsatte betingelser.

2. Godtgørelsen fastsættes pr. hektar og differentieres regionalt.

Godtgørelsen ydes for det areal, hvor der dyrkes markafgrøder, og som ikke overstiger et regionalt basisareal. Dette fastlægges som det gennemsnitlige antal hektarer, eller hvor der blev udtaget areal af produktionen i overensstemmelse med denne forordning, eller som var braklagt i henhold til en offentligt finansieret ordning i 1989, 1990 og 1991. En region betyder i denne forbindelse en medlemsstat eller en region i medlemsstaten, alt efter den pågældende medlemsstats valg.

Når der ikke ansøges om støtte for et areal i henhold til denne forordning, men arealet anvendes som begrundelse for en ansøgning om støtte i henhold til forordning (EØF) nr. 805/68 ⁽³⁾, fratrækkes dette areal i det regionale basisareal for den pågældende periode.

⁽¹⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968.

3. I stedet for en ordning med regionale basisarealer kan en medlemsstat anvende en ordning med individuelle basisarealer på hele sit område. Et basisareal for en bedrift fastlægges som det gennemsnitlige antal hektarer, hvor der blev dyrket markafgrøder, eller som var braklagt i henhold til en offentligt finansieret ordning i 1989, 1990 og 1991. Når en producent ændrer anvendelsen af sine arealer, nedsættes hans basisareal på hans anmodning.

Ved fastlæggelsen af det individuelle basisareal medregnes arealer, som anvendes med henblik på udnyttelse af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 805/68, ikke.

4. Såfremt der oprindeligt vælges den i stk. 2 omhandlede ordning, er det tilladt senere at anvende den i stk. 3 omhandlede ordning.

5. Godtgørelsen ydes under:

- a) en »generel ordning«, som alle producenter kan tilslutte sig, eller
- b) en »forenklet ordning«, som mindre producenter kan tilslutte sig.

Producenter, der ansøger om godtgørelsen under den generelle ordning, pålægges en forpligtelse til at udtage en del af arealet på deres bedrift af produktionen, og får en godtgørelse for denne forpligtelse.

6. Hvis der er tale om et regionalt basisareal, og når summen af de individuelle arealer, for hvilke der ansøges om støtte i henhold til ordningen for producenter af markafgrøder og udtagning efter denne ordning samt udtagning i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2328/91 af 15. juli 1991 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet⁽¹⁾, overstiger det regionale basisareal, anvendes følgende foranstaltning i den pågældende region:

- inden for samme produktionsår nedsættes det støtteberettigede areal pr. producent proportionalt for de forskellige former for støtte i henhold til dette afsnit
- i det følgende produktionsår skal producenten under den almindelige ordning uden godtgørelse foretage ekstraordinær udtagning. Ekstraordinær udtagning skal procentvis svare til den procentdel, hvormed det regionale basisareal er overskredet. Dette gælder ud over udtagningskravene i artikel 7.

Artikel 3

1. Hver medlemsstat udarbejder en regionaliseringsplan, der indeholder kriterierne for oprettelsen af særskilte produktionsregioner. De anvendte kriterier

skal være hensigtsmæssige, objektive og tilstrækkeligt fleksible til at gøre det muligt at afgrænse specifikke homogene områder af minimumsstørrelse og tage højde for særlige strukturelle forhold, der påvirker udbyttet, som f.eks. jordens frugtbarhed, herunder om nødvendigt forskellen mellem vandede og ikke-vandede arealer. Disse regioner må ikke overskride grænserne til de i artikel 2, stk. 2, nævnte regionale basisarealer.

Medlemsstaterne kan i deres regionaliseringsplaner anvende andre udbyttetotaler for majs end for andre kornsorter. I så fald skal de i artikel 2, stk. 2 og 3, nævnte regionale eller individuelle basisarealer fastlægges særskilt — med samme afgrænsninger — for majs og andre markafgrøder.

2. For hver enkelt produktionsregion skal medlemsstaten give nærmere oplysninger om arealerne med og udbyttet af korn, oliefrø og proteinafgrøder i den pågældende region i femårsperioden 1986/87-1990/91. Der beregnes et gennemsnitligt kornudbytte og om muligt oliefrøudbytte for hver enkelt region, idet året med det største og året med det laveste udbytte i den pågældende periode udelukkes.

Denne forpligtelse kan dog med hensyn til portugisisk korn opfyldes ved at fremlægge data, som følger af anvendelsen af forordning (EØF) nr. 3653/90⁽²⁾, og i tilfælde af de fem nye tyske delstater ved at anføre det gennemsnitlige udbytte, der gælder i de andre tyske delstater.

Hvis en medlemsstat beslutter at behandle majs særskilt, skal der også foretages særskilt angivelse af det gennemsnitlige kornudbytte — som ikke ændres — for majs alene og for korn uden majs.

3. Medlemsstaterne forelægger deres regionaliseringsplan for Kommissionen senest den 1. august 1992 sammen med al foreliggende dokumentation. De kan opfylde denne forpligtelse ved at henvise til den regionaliseringsplan, de har forelagt Kommissionen i henhold til forordning nr. 3766/91⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 218 af 6. 8. 1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 362 af 27. 12. 1990, s. 28.

⁽³⁾ EFT nr. L 356 af 24. 12. 1991, s. 17.

4. Kommissionen gennemgår de af medlemsstaterne forelagte regionaliseringsplaner og sikrer sig, at hver enkelt plan er baseret på relevante, objektive kriterier og er i overensstemmelse med de foreliggende oplysninger om tidligere år. Kommissionen kan rejse indvendinger mod planer, der ikke er forenelige med de ovennævnte kriterier, især medlemsstaternes gennemsnitsudbytte. I så fald skal planerne justeres af de pågældende medlemsstater, efter at de har rådført sig med Kommissionen.

5. Regionaliseringsplanen kan ændres af medlemsstaten på eget initiativ eller efter anmodning fra Kommissionen i henhold til proceduren i stk. 1 til 4.

Artikel 4

1. Beregningen af godtgørelsen for korn foretages ved, at grundbeløbet pr. ton multipliceres med det gennemsnitlige kornudbytte, der er fastslået i regionaliseringsplanen for den pågældende region. Hvis majs behandles særskilt, skal det gennemsnitlige udbytte for majs og andre kornsorter anvendes.

2. Grundbeløbet pr. ton fastsættes til:

— 25 ECU for produktionsåret 1993/94

— 35 ECU for produktionsåret 1994/95 og

— 45 ECU fra og med produktionsåret 1995/96.

3. Der udbetales et supplement til godtgørelsen for det areal, hvor der dyrkes hård hvede, i de traditionelle produktionsområder, der er nævnt i bilag II, op til det antal hektarer, hvor der blev dyrket hård hvede, og hvortil der kunne opnås støtte til hård hvede i 1988/89, 1989/90, 1990/91 eller 1991/92. Producenten kan selv vælge, hvilket produktionsår der skal anvendes.

Supplementet fastsættes til 297 ECU/ha fra og med produktionsåret 1993/94.

Artikel 5

1. Hektargodtgørelsen for oliefrø beregnes som følger:

a) Der fastsættes en fremskrevet referencepris for oliefrø på 163 ECU/ton.

b) Der fastsættes et EF-referencebeløb for oliefrø på 359 ECU/ha fra produktionsåret 1993/94.

c) For hver produktionsregion, der er afgrænset i regionaliseringsplanen, fastsætter Kommissionen et fremskrevet regionalt referencebeløb for oliefrø på

grundlag af en sammenligning mellem kornudbyttet for den pågældende region og det gennemsnitlige kornudbytte for Fællesskabet (4,6 tons/ha) eller mellem oliefrøudbyttet for nævnte region og det gennemsnitlige oliefrøudbytte for Fællesskabet (2,36 tons/ha). Hver medlemsstat skal for hver region på grundlag af objektive kriterier anføre hvilken formel, der skal anvendes; når medlemsstaten træffer dette valg, må den ikke nå til et højere samlet resultat, end hvis den udelukkende havde anvendt enten kornudbytte eller oliefrøudbytte.

d) Inden den 30. januar i hvert produktionsår beregner Kommissionen efter proceduren i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer (*) et endeligt regionalt referencebeløb baseret på den konstaterede referencepris for oliefrø. Dette beløb beregnes ved, at den fremskrevne referencepris erstattes med den konstaterede referencepris. Der tages ikke hensyn til prisudsving inden for 8 % af den fremskrevne referencepris.

2. For Spanien og Portugal fastsættes der et nationalt fremskrevet referencebeløb for dyrkning af solsikkefrø som udgangspunkt for regionalisering i disse medlemsstater. Beløbet for Portugal fastsættes til 272 ECU/ha. Beløbet for Spanien fastsættes til 295 ECU/ha for 1993/94 og 311 ECU/ha for 1994/95.

Indtil udgangen af produktionsåret 1994/95 fastsætter Kommissionen godtgørelsen for ikke-professionelle producenter af solsikkefrø i Spanien og Portugal, således at enhver fordrejning, som måtte følge af overgangsordninger for solsikkefrøproducenter i disse medlemsstater, undgås.

3. Kommissionen offentliggør de ovennævnte beløb i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. I forbindelse hermed gives en kort redegørelse for, hvordan de er beregnet.

Artikel 6

Fra produktionsåret 1993/94 fastsættes hektargodtgørelsen for proteinafgrøder til 65 ECU multipliceret med regionaludbyttet for korn, med undtagelse af majsudbyttet i de regioner, hvor der anvendes særskilt udbytte for majs.

(*) EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

Artikel 7

1. Jordudtagningskravet for hver producent, der ansøger om godtgørelse under den generelle ordning, fastsættes:

— for et regionalt basisareal som nævnt i artikel 2, stk. 2 og 4, som en andel af hans arealer med markafgrøder for hvilke, der er indgivet begæring, og som er udtaget i henhold til denne forordning

— i tilfælde af et individuelt basisareal, som en procentvis nedsættelse af hans relevante basisareal.

Jordudtagningskravet, der gælder fra tilsåning til høst i 1993/94 og følgende produktionsår, er 15 %. Det udtagne areal skal undergives omdrift. Udtagning uden omdrift vil dog være tilladt til gengæld for en højere udtagningsats. Rådet træffer inden den 31. juli 1993 med kvalificeret flertal på forslag fra Kommissionen afgørelse om denne sats, som kan være af forskellig størrelse i de forskellige EF-regioner.

2. Hvis der på en bedrift er udtaget arealer i henhold til artikel 2 i forordning (EØF) nr. 2328/91, kan disse arealer ikke anvendes til at opfylde jordudtagningskravet i stk. 1.

3. Medlemsstaterne anvender miljøforanstaltninger, som svarer til den særlige situation, der gælder for det udtagne areal.

4. Det udtagne areal kan anvendes til at tilvejebringe materialer til fremstilling i Fællesskabet af produkter, som ikke primært er bestemt til konsum eller foderbrug, under forudsætning af, at der anvendes effektive kontrolordninger.

5. Godtgørelsen for jordudtagningsforpligtelsen fastsættes på samme niveau som den godtgørelse, der ville blive udbetalt fra og med produktionsåret 1995/96 for de samme arealer, hvis der blev dyrket korn på dem. Denne godtgørelse vil blive udbetalt for det antal hektarer, det vil kræve at opfylde kravet i stk. 1. For Portugals vedkommende skal godtgørelsen tage hensyn til støtteordningen i henhold til forordning (EØF) nr. 3653/90.

6. Hvis nationale miljøregler har til følge at en landbruger, som udtager en del af sin agerjord, ville blive tvunget til at indskrænke sin husdyrproduktion, kan han overføre sin udtagningsforpligtelse til en anden landbruger i samme medlemsstat. Hans ret til godtgørelse vil afhænge af, at hans forpligtelse opfyldes fuldt ud af den landbruger, der har overtaget den. Hvis overførslen sker til en anden udbytteregion skal det udtagne areal justeres tilsvarende. Sådanne overførte forpligtelser skal undergives de almindelige regler om udtagning uden omdrift,

medmindre de krævede omdrift på den bedrift, hvorpå forpligtelsen blev indgået. Medlemsstaten kan kræve, at sådanne overførsler forbliver inden for den samme region som omhandlet i artikel 2, stk. 2.

Artikel 8

1. Mindre producenter af markafgrøder kan ansøge om godtgørelse under den forenkledede ordning.

2. Mindre producenter er producenter, som anmoder om godtgørelse for et areal, der ikke overstiger det areal, som det kræver at producere 92 tons korn, hvis de opnår det gennemsnitlige kornudbytte, der er blevet fastslået for deres region eller i tilfælde af medlemsstater, der anvender ordningen med individuelle basisarealer, hvis individuelle basisareal ikke er større end det nævnte areal.

3. Under den forenkledede ordning:

— stilles der ingen krav om jordudtagning

— udbetales der en godtgørelse svarende til godtgørelsen for korn for alle arealer tilsået med markafgrøder.

Artikel 9

Ansøgninger om godtgørelsen og for jordudtagningsforpligtelsen kan ikke indgives for arealer, som permanent anvendes til græsning eller til flerårige afgrøder eller til skovbrug eller ikke landbrugsmæssige formål pr. 31. december 1991.

Artikel 10

1. Godtgørelserne for korn og proteinafgrøder og godtgørelsen for jordudtagningsforpligtelsen udbetales efter høst i perioden 16. oktober — 31. december.

2. For at opnå ret til godtgørelsen skal producenten senest den 15. maj forud for den pågældende høst:

— have sået frøene

— have indgivet en ansøgning.

3. Ansøgningen skal være ledsaget af henvisninger, der gør det muligt at identificere de pågældende arealer. Det skal fremgå, hvilke arealer, der anvendes til markafgrøder, og hvilke arealer, der er udtaget i henhold til denne forordning.

4. Efter fremgangsmåden i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 ⁽¹⁾ kan Kommissionen fastsætte, at visse sorter af hård hvede ikke er berettigede til det i artikel 4, stk. 3, nævnte supplement.

5. Medlemsstaterne tager de fornødne skridt til at minde ansøgerne om, at det er nødvendigt at overholde den eksisterende miljølovgivning.

Artikel 11

1. Godtgørelsen til producenter af oliefrø, raps og rybs udbetales kun til de producenter, der anvender frø af en godkendt kvalitet og sort. Efter fremgangsmåden i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF skal Kommissionen fastsætte, hvilke raps- og rybsfrø der skal være støtteberettigede.

2. Producenter, der ansøger om godtgørelse for oliefrø, er berettiget til en forskudsbetaling på højst 50 % af det foreløbige regionale referencebeløb. Medlemsstaterne foretager den nødvendige kontrol for at sikre sig, at det er berettiget, at forskuddet udbetales. Når retten til forskud er fastslået, skal forskuddet udbetales.

3. For at kunne opnå forskudsbetaling skal producenten senest på den for den pågældende region fastsatte dato have sået frøene og til medlemsstatens kompetente organ have indgivet en udførlig dyrkningsplan for sin bedrift, hvoraf det fremgår, hvilke arealer der skal anvendes til dyrkning af oliefrø.

4. Hvis der er blevet udbetalt et forskud, udbetales et restbeløb svarende til den eventuelle forskel mellem forskudsbeløbet og det endelige regionale referencebeløb.

5. Hvis en producent godtgør, at han har bevaret ejendomsretten til produktet i en periode, der skal fastlægges nærmere, kan der udbetales en bonus for velordnet markedsføring. Størrelsen af denne bonus og betingelserne for at opnå ret hertil fastsættes af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF.

6. Tidsplanen for den regionaliserede ordning for betaling til ansøgere skal fastlægges af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF.

Artikel 12

Gennemførelsesbestemmelserne til dette afsnit vedtages henholdsvis efter fremgangsmåden i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF, artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1117/78 ⁽²⁾ og artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92, især:

- dem, der vedrører udarbejdelsen og forvaltningen af regionale basisarealer, og dem der vedrører anvendelsen af artikel 2, stk. 4
- dem, der vedrører udarbejdelsen af produktionsregionaliseringsplaner, herunder fastlæggelsen af en regions minimumsstørrelse
- dem, der vedrører fastlæggelsen af beløbene og betalingen af godtgørelserne
- dem, der vedrører det minimumsareal, der skal dyrkes; i disse bestemmelser skal der især tages hensyn til kravene vedrørende overvågning og til den pågældende ordnings tilstræbte effektivitet
- dem, der vedrører fastlæggelsen af de krav, der skal opfyldes for, at supplementet for hård hvede kan udbetales
- dem, der vedrører overvågning; uden at det berører særlige bestemmelser om en integreret forvaltnings- og kontrolordning, skal disse bestemmelser omfatte anvendelse af telemåling og/eller sandsynlighedsberegning på grundlag af bindende officielle dokumenter, som de nationale administrationer allerede ligger inde med
- dem, der tillader at de i artikel 10, stk. 2, og artikel 11, stk. 3, nævnte datoer kan ændres i visse zoner hvor særlige klimaforhold bevirker, at de normale datoer ikke kan anvendes
- dem, der vedrører de særlige og normale jordudtagningskrav; i disse bestemmelser fastlægges især vekseldriftsprincippet, den årlige minimumsperiode for jordudtagning, de miljøforanstaltninger, der skal træffes, og de regioner, hvor disse foranstaltninger kan erstattes med mere hensigtsmæssige foranstaltninger på grund af klimaforholdene
- dem, der vedrører betingelserne for anvendelse af artikel 7, stk. 4, og artikel 9
- dem, der vedrører de særlige administrative procedurer, der skal lette kontrollen i forbindelse med den forenkede ordning

⁽¹⁾ Se side 21 i denne udgave af Tidende.

⁽²⁾ EFT nr. L 142 af 30. 5. 1978, s. 1.

— dem, der vedrører den indflydelse, ejendoms- og besiddelsesskift har på ordningens anvendelse.

Efter samme fremgangsmåde kan Kommissionen føje andre afgrøder end hovedafgrøder til listen i bilag I og bestemme følgerne af sådanne udvidelser, især hvad angår basisarealer og jordudtagningskrav.

Artikel 13

De i dette afsnit omhandlede foranstaltninger betragtes som interventioner til regulering af landbrugsmarkederne, jf. artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 729/90.

AFSNIT II

Almindelige bestemmelser og overgangsbestemmelser

Artikel 14

1. 1992-høsten er den sidste høst, hvor der kan indgives nye ansøgninger om deltagelse i ordningen for udtagning af arealer som omhandlet i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 2328/91. Landbrugere, der stadig deltager efter det pågældende tidspunkt, har mulighed for at udtræde af nævnte ordning i perioden 1. september — 15. december i 1992-1996. Denne mulighed kan kun benyttes, hvis bedrifterne er undergivet det i artikel 7 omhandlede jordudtagningskrav.

2. Tilladelsen i artikel 2, stk. 3, tredje afsnit, i forordning (EØF) nr. 2328/91 om anvendelse af udtagne landbrugsarealer til

- græsning med henblik på ekstensivt opdræt
- dyrkning af linser, kikærter og vikke

forlænges.

Artikel 15

1. Godtgørelserne og godtgørelsen for jordudtagningsforpligtelsen samt den arealprocentdel, der skal udtages, som fastsat i denne forordning kan ændres på baggrund af produktions-, produktivitets- og markeds-

udviklingen efter fremgangsmåden i Traktatens artikel 43, stk. 2.

2. Fra produktionsåret 1994/95 kan Rådet efter fremgangsmåden i Traktatens artikel 43, stk. 2, vedtage, at ordningen for udbetaling af godtgørelserne for oliefrø også skal gælde for proteinafgrøder.

3. De i denne forordning omhandlede beløb skal udbetales til støttemodtagerne fuldt ud.

Artikel 16

Skulle det blive nødvendigt at indføre særlige foranstaltninger for at lette overgangen fra den gældende ordning til den ved denne forordning indførte ordning, navnlig hvis indførelsen af denne ordning giver anledning til større problemer for visse produkters vedkommende, vedtages disse foranstaltninger henholdsvis efter fremgangsmåden i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF, artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1117/78 og artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92.

Artikel 17

1. Bestemmelserne om støtte til oliefrø i denne forordning erstatter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3766/91 for oliefrø sået til høstning efter den 1. juli 1993.

2. Bestemmelserne i denne forordning om støtte til proteinafgrøder erstatter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1431/82 ⁽¹⁾ for proteinafgrøder, der sås med henblik på høst senere end 1. juli 1993.

Bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1431/82 og de tilsvarende bestemmelser i de forordninger, der er i kraft den 30. juni 1993, finder fortsat anvendelse efter denne dato på proteinafgrøder, der høstes i Fællesskabet, og som er identificeret den 30. juni 1993.

Artikel 18

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 30. juni 1992.

På Rådets vegne

Arlindo MARQUES CUNHA

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 162 af 12. 6. 1982, s. 28.

*BILAG I***Produkter**

KN-kode	Varebeskrivelse
I. KORN	
1001 10	Hård hvede
1001 90	Anden hvede og blandsæd, undtagen hård hvede
1002 00 00	Rug
1003 00	Byg
1004 00	Havre
1005	Majs
1007 00	Sorghum
1008	Boghvede, hirse og kanariefrø; andre kornsorter
II. OLIEFRØ	
1201 00	Sojabønner
1205 00	Rapsfrø
1206 00	Solsikkefrø
III. PROTEINAFGRØDER	
0713 10	Ærter
0713 50	Hestebønner
1209 29 50	Sødlupiner

BILAG II

Traditionelle produktionsområder for hård hvede

ITALIEN

Område

Abruzzi
Basilicata
Calabria
Campagna
Lazio
Marche
Molise
Puglia
Sardegna
Sicilia
Toscana

FRANKRIG

Område

Provence-Alpes-Côte d'Azur
Languedoc-Roussillon

GRÆKENLAND

Område

Midtgrækenland
Peloponnes
De Joniske Øer
Thessalia

Makedonia

De Ægæiske Øer
Thraki

SPANIEN

Comunidades autonomas

Andalucia
Navarra

Provincias

Badajoz
Burgos
Salamanca
Toledo
Zamora
Zaragoza

PORTUGAL

Distritos

Santarém
Lisboa
Setúbal
Portalegre
Evora
Beja
Faro
